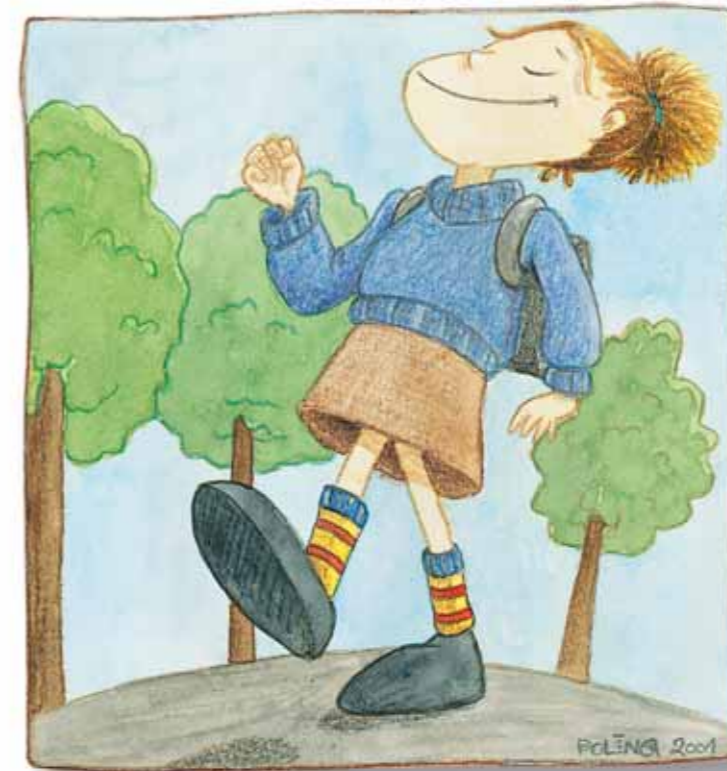

ΜΑΡΙΑ ΡΟΥΣΑΚΗ-ΒΙΛΛΑ

Στον Άγγελο για όλη του τη βοήθεια

Η Μελίτση η μοναδική

Εικονογράφηση: Πολίνα Παπανικολάου

Η ΜΕΛΙΤΣΗ Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ

Εικονογράφηση: Πολίνα Παπανικολάου
Διόρθωση: Αντωνία Κυλεσσοπούλου

© 2001, Αφοι Κ. Παπαδόπουλοι, Μαρία Ρουσάκη-Βίλλα

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Καποδιστρίου 9, 144 52 Μεταμόρφωση Αττικής
τηλ.: 210 2816134, e-mail: info@epbooks.gr

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ
Μασσαλίας 14, 106 80 Αθήνα, τηλ.: 210 3615334

www.epbooks.gr

ISBN 960-412-066-2

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Τη στολή του σχολείου έπρεπε να τη φορούν όλα τα παιδιά. Ήταν μπλε και καφέ, σαν τα χρώματα του ουρανού και της γης. Όμως, για τη Μέλπω ήταν τα πιο άσχημα χρώματα και τα πιο άσχημα ρούχα που είχε δει ποτέ.

«Δε θέλω να φορέσω τη στολή μου!» τσακωνόταν με τη μαμά της κάθε πρωί πριν την πάει στο σχολικό.

«Ωραία είναι, Μέλπω μου. Όλα τα παιδιά την ίδια στολή φοράνε. Εσύ γιατί γκρινιάζεις;» παραπονιόταν η μαμά της.

Αυτός ο τσακωμός γινόταν κάθε πρωί, πριν βουρτσίσει τα δόντια της, μετά από το πρωινό της και μόλις έβγαине από την πόρτα – η Μέλπω ήθελε να φορέσει κάτι διαφορετικό. Κάτι μοναδικό.

Όπου ένα απόγευμα μετά από το σχολείο η Μέλω βρήκε ένα μπαούλο στην αποθήκη του σπιτιού.

«Τί έχει εδώ μέσα;» ρώτησε η Μέλω τη μαμά της.

«Έχει κάτι παλιά ρούχα και πράγματα δικά μου,» της απάντησε.

«Για να κοιτάξω,» είπε η Μέλω ανοίγοντας το μπαούλο με περιέργεια.

Το πρώτο πράγμα που της γυάλισε ήταν ένα τεράστιο κόκκινο καπέλο. Κόκκινο σαν ντομάτα.

Δοκίμασε το μεγάλο κόκκινο καπέλο και κοιτάχτηκε στον καθρέφτη.

«Αυτό θα το φορέσω αύριο στο σχολείο,» αποφάσισε.

